

Ψοφέλιμες Σκέψεις

Συλλογή: Παναγιώτης Δημάδης

«Έκεῖνος ποὺ ἀγωνίζεται πολὺ καιρὸ καὶ δὲν βλέπει πνευματικὴ πρόοδο ἔχει ὑπερηφάνεια καὶ ἔγωισμό. Πνευματικὴ πρόοδος ὑπάρχει ἐκεῖ ποὺ ὑπάρχει πολὺ ταπείνωση.» (Γέρων Παῖσιος)

«Νὰ ἀγωνιζόμαστε μὲ ὅλες μας τίς δυνάμεις γιὰ νὰ κερδίσουμε τὸν παράδεισο. Εἶναι πολὺ στενὴ ἡ πύλη καὶ μὴν ἀκοῦτε αὐτοὺς ποὺ σᾶς λένε ὅτι ὅλοι θὰ σωθοῦμε.» (Γέρων Παῖσιος)

«Συνετὸς καὶ μυαλωμένος ἄνθρωπος εἶναι ἐκεῖνος ποὺ ἀντελήφθει καλῶς ὅτι ὑπάρχει τέρμα τῆς παρουσίας ζωῆς καὶ σπεύδει καὶ αὐτὸς νὰ θέσει τέρμα εἰς τὰ σφάλματα καὶ ἐλαττώματά του.» (Γέρων Παῖσιος)

«Εἶναι μεγάλο κατόρθωμα νὰ θυσιάσει ἢ νὰ ἐγκαταλείψει κανεὶς τὸ δικαίωμα του, τὸ ὁποῖο ὁ ἴδιος θεωρεῖ ὅτι εἶναι κατὰ θεὸν καὶ νὰ ἐφαρμόσει τὴ συμβουλή ἐκείνου ποὺ τὸν διδάσκει κατὰ θεόν.»

«Κάθε καλὸ ἔρχεται ἀπὸ τὸν Κύριον κατ' οἰκονομίαν. Αὐτὸ διαφεύγει μὲ τρόπο μυστικὸ ἀπὸ τοὺς ἀχάριστους καὶ ἀγνώμονες καὶ ὀκνηροὺς.» (Ἅγιος Μᾶρκος)

«Μὴν ἀγωνιᾶς γιὰ τίποτε ἀφοῦ ὁ Κύριος σου εἶναι παρὼν στὴ ζωὴ σου. Ἡ ἀγκάλη του σὲ περιβάλλει ἀπὸ παντοῦ. Βρίσκεται, ὄχι μονάχα γύρω σου, ἀλλὰ μέσα σου, γνωρίζοντας ὅλους τοὺς λογισμοὺς τίς ἀνάγκες καὶ τοὺς πόθους σου.» (Ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κροστάνδης)

«Ἀνάθεσε στὸν Κύριον τὴν ἀσθένεια τῆς φύσεώς σου ἀναγνωρίζοντας τὴν ἀδυναμία σου καὶ τότε θὰ λάβεις τὸ χάρισμα τῆς σωφροσύνης χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃς.» (Κλίμαξ)

«Οἱ λογισμοὶ ποὺ σοῦ φέρνουν ἀμηχανία καὶ ταραχὴ προέρχονται ἀπὸ τὸ διάβολο. Οἱ κατὰ θεὸν λογισμοὶ ἐμπνέουν σιγουριά καὶ εἰρήνη. Πάλεψε καὶ θὰ τ' ἀποκτήσεις.» (Ὅσιος Μᾶρκος)

«Ὅσο πιὸ ἄρρωστος εἶσαι, ὅσο πιὸ ἀμαρτωλός, πιὸ πληγωμένος, τόσο πιὸ κατάλληλος εἶσαι γιὰ νὰ σὲ πάρει στὰ χέρια τοῦ Ὁ Χριστοῦ καὶ νὰ γιαιτρέψει, νὰ σὲ σώσει, νὰ σὲ λυτρώσει.»

«Νὰ εἶσαι φῶς, μῆνυμα ὑπόσχεση. Τὸ δρόμο, τὴν ἀλήθεια καὶ τὴ ζωὴ νὰ δείχνεις. Ἀπὸ τὰ μάτια μας τὸ στόχο μὴ χάσουμε, πίστη νὰ ἔχουμε σ' Αὐτὸν ἀπὸ τὸν ὁποῖο ὅλα ἐκπορεύονται.»

«Οἱ ἄνθρωποι, μὲ τὸ πεπερασμένο μυαλό, δὲν μποροῦν νὰ καταλάβουν πολλὰ πράγματα στὴ ζωὴ. Ὅταν ὁμως ἔρθει ἡ ὥρα, τότε βλέπουμε τί καλὸ ἔχει βγεῖ ἀπὸ τίς θλίψεις καὶ ἀπὸ τίς δυσκολίες ποὺ ἔχουμε περάσει, ἀφοῦ ὁ Θεὸς μόνο τὸ καλὸ δουλεύει καὶ τίποτα δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ χωρὶς τὴν πρόνοιά του.» (π. Ἀθανάσιος Μυτιληναῖος)

«Ἡ πραότητα εἶναι γενναιότητα. Γιατί, ὅταν σὲ παρερμηνεύουν καὶ διαστρέφουν τίς προθέσεις καὶ τὰ λόγια σου, εἶναι γενναῖο νὰ παραμένεις ἤρεμος τιθασεύοντας τὸν ἔγωισμό σου.»

«Αὐτὸς ποὺ δὲν εἶναι πνευματικὸς ἔως τὴ σάρκα του, γίνεται σαρκικὸς ἔως τὸ πνεῦμα του.» (Ἱερὸς Αὐγουστίνος)

«Πᾶν γὰρ ὠφελούσιν οἱ πειρασμοί, τὸν ἀταράχως ὑπομένοντα αὐτούς. Καὶ πάθος δέ, ἐὰν ὀχλήσῃ ὑμῖν, οὐκ ὀφείλουμεν, οὐδὲ ἐν τοῦτο ταράσσεσθε». (Ἀββᾶ Δωροθέου. Ἔργα Ἀσκητικά)

«Τότε μποροῦμε νὰ βροῦμε τὴν ἐλπίδα μας στὸ θεό, ὅταν ἀπελπισθοῦμε τελείως ἀπὸ τὸν ἑαυτό μας».

«Ἀρετὴ δὲν εἶναι ἡ ἐπίδειξη πολλῶν καὶ διαφόρων πράξεων, ποῦ ἐπιτελοῦνται διὰ μέσου τοῦ σώματος, ἀλλὰ τὸ περιεχόμενο σοφότατης καρδιάς, τὴν ὁποία στηρίζει ἡ ἐλπίς πρὸς τὸ Θεό».

«Χωρὶς οἰκογένεια δὲν ζεῖς, χωρὶς πατρίδα δὲν ξέρεις ποῦ ζεῖς, χωρὶς τὸ Θεὸ δὲν ξέρεις γιατί ζεῖς».

«Δὲν μ' ἀφήνεις νὰ στραφῶ σὲ τίποτε ἄλλο, οὔτε νὰ ζητήσω κάτι ἀπὸ ἄλλοῦ. Τίποτε δὲν ὑπάρχει ποῦ νὰ χρειαστῶ καὶ νὰ μὴν εἶσαι ὁ ἴδιος αὐτό». (Ἅγιος Νικόλαος Καβάσιλας)

«Ὅταν στὸ χέρι σου κρατᾶς σφυρί, γύρω σου βλέπεις καρφιά. Ὅταν κρατᾶς ἀνθοδοχεῖο τότε σὲ περιμένουν ἄνθη».

«Ὅποιος ἐνίκησε τὸ σῶμα, αὐτὸς τὴν φύσιν ἐνίκησεν, αὐτὸς δὲ ποῦ ἐνίκησε τὴν φύσιν, ὑπὲρ φύσιν ἐγένετο». (Ὅσιος Μᾶρκος)

«Πρέπει νὰ προηγηθεῖ ὁ κόπος καὶ ὁ ἰδρῶς διὰ τὸν Θεόν, ποῦ προέρχεται ἀπὸ τὴν καλλιέργεια τῶν ἀρετῶν καὶ μετὰ νὰ ἀκολουθεῖσει ἡ γνήσια καὶ ἀληθὴς πρὸς τὸν Θεὸν ἐλπίς». (Ἅγιος Ἰσαὰκ ὁ Σύρος)

«Ὅταν εἴμαστε ἀνίκανοι νὰ ἀναρριχηθοῦμε στὶς βουνοκορφές τῆς ἀρετῆς, ἐκεῖνο ποῦ πρέπει νὰ κάνουμε εἶναι νὰ κατεβοῦμε τουλάχιστον στὸ φαράγγι τῆς ταπεινώσεως».

«Ἡ ὑπομονὴ στὶς δοκιμασίες εἶναι ἓνα ἀσφαλὲς μέσο γιὰ νὰ ἐνωθοῦμε μὲ τὸν Θεόν».

«Ὅσο ὁ γογγυσμὸς χωρίζει ἀπὸ τὸν Θεό, τόσο ἡ ὑπομονὴ σφυριλατεῖ τὴν ἐνότητα μαζί του».

«Ἡ γυναῖκα πλάστηκε ἀπὸ τὸ πλευρὸ τοῦ ἄνδρα. Δὲν δημιουργήθηκε ἀπὸ τὸ μυαλό του γιὰ νὰ τὸν κυβερνάει. Οὔτε ἀπὸ τὸ πόδι του γιὰ νὰ τὴν ποδοπατάει. Δημιουργήθηκε ἀπὸ τὸ πλευρό του, γιὰ νὰ εἶναι ἰσοδύναμη μ' αὐτόν. Κάτω ἀπὸ τὸ μπράτσο του, γιὰ νὰ τὴν προστατεύει. Κοντὰ στὴν καρδιά του γιὰ νὰ τὴν ἀγαπάει».

«Ὁ Θεός, ὡς ἀπλοῦς κατὰ τὴν οὐσίαν, ἰδιαιτέρως ἀγαπᾷ τὴν ἀπλότητα καὶ ἐκείνους ποῦ ζοῦν μὲ ἀπλότητα. Δι' αὐτὸ καὶ πλουτίζει μὲ τὰ ἀγαθὰ τοῦ τοῦς ἀπλοῦς καὶ ἀπλῶς διάγοντας».

«Ὁ Δίας ἦταν στὸ θρόνο του καὶ ἔριχνε τὸν κεραυνὸ στοὺς ἀνθρώπους... θαυμάζω τὸ ἔργο τοῦ καλλιτέχνη ἀλλὰ καὶ τὸ πλάσμα τοῦ Θεοῦ, ποῦ τόσο τέλεια τὸ δημιούργησε. Καὶ καταλαβαίνω πῶς ὁ καλλιτέχνης ποῦ τὸ ἔφτιαξε, εἶχε μεγάλη αἴσθηση τοῦ Θεοῦ. Βλέπετε τὸν Δία, ἐνῶ ρίχνει τὸν κεραυνὸ στοὺς ἀνθρώπους, τὸ πρόσωπό του εἶναι γαλήνιο. Δὲν εἶναι ὀργισμένος. Εἶναι ἀπαθής». (Γέρων Πορφύριος Καυσοκαλυβίτης)